DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

21. september 1999 *

I sag C-362/98,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent Pieter Jan Kuijper, og Antonio Aresu, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved afdelingschef, professor Umberto Leanza, Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, bistået af statens advokat, Danilo Del Gaizo, og med valgt adresse i Luxembourg på Italiens Ambassade, 5, rue Marie-Adélaïde,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter EF-traktaten, idet den ikke har vedtaget og/eller ikke givet Kommissionen meddelelse om vedtagelse af de love og administrative

* Processprog: italiensk.

bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 93/103/EF af 23. november 1993 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (13. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 307, s. 1),

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne L. Sevón og M. Wathelet,

generaladvokat: J. Mischo
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 1. juli 1999,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 9. oktober 1998 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber anlagt sag i medfør af EF-

traktatens artikel 169 (nu artikel 226 EF) med påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter EF-traktaten, idet den ikke har vedtaget og/eller ikke givet Kommissionen meddelelse om vedtagelse af de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 93/103/EF af 23. november 1993 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (13. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 307, s. 1, herefter »direktivet«).

2 Ifølge direktivets artikel 13, stk. 1, skulle medlemsstaterne senest den 23. november 1995 have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet.

3 Da Kommissionen ikke havde modtaget meddelelse om, at der var vedtaget bestemmelser til at gennemføre direktivet i italiensk ret, og da Kommissionen ikke rådede over oplysninger, som gav den grundlag for at antage, at Den Italienske Republik havde efterkommet sin forpligtelse hertil, indledte den en traktatbrudsprocedure mod denne stat i henhold til traktatens artikel 169 ved fremsendelse af en åbningsskrivelse den 27. februar 1996.

4 Da Kommissionen ikke modtog noget svar herpå, tilsendte den Den Italienske Republik en begrundet udtalelse ved skrivelse af 23. december 1996, hvori den opfordrede denne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme direktivet inden to måneder efter udtalelsens meddelelse.

5 Da Kommissionen ikke modtog noget officielt svar på denne udtalelse, anlagde den nærværende sag.

6 Den italienske regering har ikke bestridt traktatbruddet i svarskriftet, men har gjort gældende, at der blev vedtaget en lov den 24. april 1998, som giver den

kompetence til at gennemføre direktivet, og at denne lov trådte i kraft i maj 1998. Proceduren for direktivets gennemførelse er derfor blevet sat i gang og kan afsluttes inden længe.

7 Da direktivet ikke er blevet gennemført inden den fastsatte frist, må der gives Kommissionen medhold i dens påstand på dette punkt.

8 Det må derfor fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 13, stk. 1, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

Sagens omkostninger

9 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Den Italienske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

1) **Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 13, stk. 1, i Rådets direktiv 93/103/EF af 23. november 1993 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (13. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.**

2) **Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.**

Jann Sevón Wathelet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 21. september 1999.

R. Grass P. Jann

Justitssekretær Formand for Første Afdeling